

Bruxelles, den 26.6.2013
COM(2013) 449 final

2013/0213 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om elektronisk fakturering i forbindelse med offentlige indkøb

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2013) 222 final}

{SWD(2013) 223 final}

{SWD(2013) 225 final}

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Politisk baggrund**

Et skift i retning af papirløs offentlig administration, især i forbindelse med tværnationale aktiviteter, er et vigtigt mål for Den Europæiske Union og medlemsstaterne. E-fakturering er et særligt lovende område, der kan medvirke til at nå dette mål.

De alment anerkendte fordele ved e-fakturering har ført til, at en række EU-medlemsstater (Danmark, Østrig, Sverige og Finland) kræver, at der indsendes e-fakturaer i forbindelse med offentlige indkøb i hele eller dele af den offentlige sektor. Imidlertid er disse initiativer, der kommer nede fra i systemet, for det meste baseret på nationale standarder, hvor de fleste ikke er interoperable. Generelt fører de til en øget kompleksitet og til stigende omkostninger for de virksomheder, som ønsker at deltage i tværnationale indkøb og skaber derigennem markedshindringer. Generelt kan det konkluderes, at indførelsen af e-fakturering i Europa stadig er meget begrænset og tegner sig for 4 til 15 % af de udvekslede fakturaer. Et initiativ på området e-fakturering inden for offentlige indkøb vil forhindre yderligere fragmentering af det indre marked og lette indførelsen af e-fakturering. I betragtning af den omstændighed, at offentlige indkøb, der er omfattet af direktivet om offentlige indkøb, udgør ca. 3,7 % af Unionens BNP, vil gennemførelsen af et initiativ, der sigter mod at fjerne markedshindringerne for e-fakturering inden for offentlige indkøb gøre den offentlige sektor til et førende marked på dette område og sikre en mere udbredt anvendelse af e-fakturering i samfundsøkonomien.

I de seneste år har en lang række aktører opfordret til handling i europæisk regi for at fremme e-faktureringsmarkedet i Unionen, især med hensyn til udvekslingen af fakturaer mellem myndighederne. I meddelelsen "Udnyttelse af fordelene ved elektronisk fakturering i Europa" KOM(2010) 712 har Kommissionen opfordret til, at e-fakturering senest i 2020 bliver den fremherskende form for fakturering i Unionen. Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning i april 2012 til senest i 2016 at gøre e-fakturering obligatorisk inden for offentlige indkøb, mens medlemsstaterne på det uformelle rådsmøde i februar 2012 om konkurrenceevne og i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i juni 2012 opfordrede til at fremme e-fakturering. Det synes derfor at være på tide at iværksætte det foreslåede initiativ om e-fakturering inden for offentlige indkøb og effektivt fjerne hindringerne for markedsadgang, som er forårsaget af en utilstrækkelig interoperabilitet i forbindelse med e-fakturering.

Et forslag på dette område vil også bidrage til den igangværende modernisering af EU-bestemmelserne om offentlige indkøb, der er et centralt punkt i "akten for det indre marked I", især med hensyn til forslag om en komplet overgang til e-indkøb. Endelig ser Kommissionen indsatsen med hensyn til at fremme indførelsen af e-fakturering inden for offentlige indkøb som en prioritet. Det afspejles ved, at initiativet om e-fakturering inden for offentlige indkøb er medtaget i "akten for det indre marked II" som en af nøgleaktionerne.

- **Forbindelser til standardiseringsspørgsmål**

Forslaget indeholder bestemmelser om, at der vil blive udarbejdet en ny europæisk e-faktureringsstandard af det relevante europæiske standardiseringsorgan, i dette tilfælde Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN). Det vil ske på baggrund af et mandat, som Europa-Kommissionen giver, og som vil blive forberedt på et senere tidspunkt. Dette mandat vil omfatte en liste over minimumskrav, som skal indarbejdes i standarden. Arbejdet vil så blive udført i tråd med bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1025/2012.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Høringer af interesserede parter

Indholdet af dette forslag bygger på omfattende høringer af aktørerne. Der blev holdt to møder i EU-multistakeholderforummet (EMFS) om e-fakturering i Bruxelles (den 26. september 2012 og 7. marts 2013), og det var et vigtigt forum for drøftelser af, hvordan man etablerer det potentielle EU-initiativ om e-fakturering inden for offentlige indkøb. Oplæggene til drøftelserne fra fire aktivitetsgrupper i dette forum indeholdt praktisk feedback fra repræsentanterne for de nationale multistakeholderfora og for personer med praktisk erfaring, som f.eks. serviceudbydere og virksomheder. Desuden blev der rundsendt et spørgeskema blandt medlemmerne af forummet med det formål at indhente data om de gældende e-faktureringsordninger og deres effektivitet, omkostninger og fordele. De 20 besvarelser, der blev modtaget (19 fra nationale fora og et fra et standardiseringsorgan), blev også anvendt i vidt omfang i konsekvensanalysen.

Initiativets indhold blev forelagt og drøftet på et møde den 19. september 2012 med Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Udbud, som omfatter repræsentanter for medlemsstaterne. Der fandt også mere uformelle og bilaterale møder sted med repræsentanter for forskellige industrisammenslutninger, herunder sammenslutningen af europæiske serviceudbydere inden for e-fakturering (EESPA), Den Europæiske Arbejdsgiverorganisation (Business Europa) og Den Europæiske Organisation for Håndværk og Små og Mellemstore Virksomheder (UEAPME).

Endelig blev der gennemført en onlinehøring via værktøjet Interactive Policy Making tool (IPM) mellem den 22. oktober 2012 og den 14. januar 2013 for at indsamle oplysninger om den nuværende brug af e-fakturering og udtalelser i forbindelse med et potentielt EU-initiativ inden for dette område. Den offentlige reaktion på høringen var meget positiv, og der indkom mere end 700 besvarelser.

De forskellige høringer med aktørerne gav Kommissionen et godt overblik over de forskellige aktørers synspunkter.

• Konsekvensanalyse

Konsekvensanalysen blev forelagt for Udvalget for Konsekvensanalyse (IAB) i februar 2013. På mødet den 20. marts 2013 tog IAB en række emner op, som efter udvalgets mening krævede yderligere behandling og anmodede om en fornyet forelæggelse af konsekvensanalysen.

Den gennemarbejdede konsekvensanalyse blev igen forelagt for IAB den 19. april 2013. De væsentligste ændringer som svar på IAB's udtalelse vedrørte en styrkelse af problemstillingen og analysen af nærheds- og proportionalitetsprincippet, en forbedring af konsekvensanalysen og en bedre præsentation af aktørernes synspunkter.

Den 8. maj 2013 afgav IAB en positiv udtalelse.

Efter at have analyseret fem forskellige muligheder konkluderedes det i konsekvensanalysen, at den mest hensigtsmæssige løsning er at pålægge de ordregivende myndigheder og de ordregivende enheder en forpligtelse til at acceptere modtagelsen af elektroniske fakturaer, der er i overensstemmelse med en ny fælles europæisk faktureringsstandard fra en bestemt dato. Det vil medvirke til at overvinde den fragmentering, der er en konsekvens af det nuværende sammensurium af nationale e-faktureringsordninger, og garantere det indre markeds integritet. Den valgte tilgang vil kombinere det kraftige incitament, der ligger i en forpligtelse til at sikre interoperabiliteten i forbindelse med e-fakturering inden for offentlige

indkøb, med en mere fleksibel tilgang med hensyn til, hvad der er det mest hensigtsmæssige middel til at sikre anvendelsen af e-fakturerings som sådan.

Den endelige rapport om konsekvensanalysen og den korte sammenfatning offentliggøres sammen med dette forslag.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

• Retsgrundlag

Forslaget er baseret på artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Ved at sørge for etableringen af en fælles europæisk standard og forpligte medlemsstaterne til at sørge for, at de ordregivende myndigheder og ordregivende enheder ikke afviser at modtage elektroniske fakturaer, der opfylder en sådan europæisk standard, fjernes der med dette forslag hindringer for markedsadgangen i tværnationale offentlige indkøb og handelshindringer. Det vil derfor forbedre betingelserne for, hvordan det indre marked fungerer.

• Nærhedsprincippet

I henhold til nærhedsprincippet kan Unionen kun handle, hvis og for så vidt som målene med den foreslåede foranstaltning ikke på tilstrækkelig vis kan opnås af medlemsstaterne, men i højere grad kan opnås på EU-plan. Af de årsager, der er anført i det nedennævnte, er det nødvendigt med en EU-indsats for at fjerne markeds- og handelshindringer, der forårsages af forskellige nationale bestemmelser og standarder, og for at sikre interoperabiliteten. Forslaget er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Antallet af eksisterende standarder, krav og løsninger er fortsat meget højt, og e-faktureringsnetværkerne synes ikke at blive mindre, tværtimod tager de til, især inden for de nationale grænser. De initiativer, der kommer nedefra i medlemsstaterne, har forværret problemet i forbindelse med interoperabilitet, idet der er dukket flere e-faktureringsstandarder op på markedet, hvilket yderligere øger omkostningerne og gør det mere komplekst at sikre interoperabiliteten. Følgelig er de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet, ikke tilstrækkelige til at sikre e-faktureringsinteroperabiliteten i tværnationale indkøb.

Begrundelsen for en EU-indsats skyldes problemets tværnationale art i form af utilstrækkelig interoperabilitet mellem nationale (og proprietære) e-faktureringsordninger. I betragtning af den tværnationale art af offentlige indkøb, som er dækket af direktivet om offentlige indkøb, og manglen på fornuftige resultater med hensyn til nogle medlemsstaters bestræbelser på at løse problemet med interoperabilitet, synes en EU-indsats den eneste løsning for at koordinere disse bestræbelser og for at forhindre en yderligere fragmentering af det indre marked. Desuden kan kun Unionen optræde som en upartisk voldgiftsinstans i debatten om interoperabilitet og objektivet anbefale den bedste tilgang til, hvordan man fjerner handelshindringer.

Der er ikke meget, der tyder på, at den nuværende situation med hensyn til e-fakturering inden for offentlige indkøb vil ændre sig eller forbedres i den nærmeste fremtid uden en indsats fra Unionen.

• Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, eftersom det ikke bevæger sig ud over, hvad der er nødvendigt for at opfylde målet om at sikre, at det indre marked fungerer korrekt.

Forskellige politikløsninger er blevet evalueret i konsekvensanalysen, hvilket førte til den konklusion, at den foretrukne løsning også er den optimale i relation til proportionalitet - den

valgte tilgang vil kombinere det kraftige incitament, der ligger i en forpligtelse til at sikre interoperabiliteten i forbindelse med e-fakturerings inden for offentlige indkøb, med en mere fleksibel tilgang med hensyn til, hvad der er det mest hensigtsmæssige middel til at sikre anvendelsen som sådan af e-fakturering.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Valget af retlig form i forbindelse med Kommissionens lovgivningsforslag afhænger både af det valgte retsgrundlag og af forslaget indhold. Som tidligere nævnt er artikel 114 i TEUF det hensigtsmæssige retsgrundlag for dette forslag. I princippet lader denne artikel det stå åbent, om forslaget retsgrundlag enten skal være et direktiv eller en forordning. Da formålet med forslaget imidlertid i tilstrækkeligt omfang kan opnås ved at pålægge medlemsstaterne en forpligtelse, samtidig med at de selv kan vælge form og metode, er et direktiv det mest hensigtsmæssige valg.

- **Gennemførelsesforanstaltninger og forklarende dokumenter**

Der er sandsynligvis brug for nationale foranstaltninger på forskellige niveauer (lovgivningsmæssige, forskriftsmæssige, administrative og tekniske) for at gennemføre dette direktiv og rent konkret gøre det muligt for de ordregivende myndigheder og ordregivende enheder at anvende det. Kun medlemsstaterne kan forklare, hvordan disse forskellige foranstaltninger gennemfører direktivet, og hvordan de står i forbindelse med hinanden. Derfor skal meddelelsen om gennemførelsesbestemmelserne ledsages af sådanne forklarende dokumenter.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

De budgetmæssige implikationer, der er knyttet til det relevante europæiske standardiseringsudvalgs udarbejdelse af en europæisk standard, omfattes allerede af bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012. Forslaget har ingen yderligere finansiel virkning på og ud over de ressourcer, der allerede er frigjort til standardiseringsarbejde i denne og i den fremtidige flerårige finansielle ramme.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV**om elektronisk fakturering i forbindelse med offentlige indkøb**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der findes en række globale, nationale, regionale og proprietære standarder om elektronisk fakturering, som i øjeblikket anvendes i medlemsstaterne. Ingen af disse standarder har forrang, og de fleste af dem er ikke interoperable.
- (2) Da der mangler en fælles standard, beslutter medlemsstaterne at udvikle deres egne tekniske løsninger baseret på de enkelte nationale standarder, når de fremmer anvendelsen af eller gør det obligatorisk at anvende elektroniske fakturaer i forbindelse med offentlige indkøb. Det betyder, at antallet af forskellige standarder, der eksisterer sideløbende i medlemsstaterne, er stigende og forventes fortsat at stige i fremtiden.
- (3) De mange forskellige ikke-interoperable standarder medfører en overdreven kompleksitet, retlig usikkerhed og yderligere driftsomkostninger for de erhvervsdrivende, der anvender elektroniske fakturaer på tværs af medlemsstaterne. De erhvervsdrivende, der ønsker at udføre tværnationale indkøbsaktiviteter, er ofte nødt til at overholde en ny e-faktureringsstandard, hver gang de får adgang til et nyt marked. Idet de erhvervsdrivende afskrækkes fra at foretage tværnationale indkøb, udgør de forskellige retlige og tekniske krav i forbindelse med elektroniske fakturaer hindringer for markedsadgangen ved tværnationale offentlige indkøb og handelshindringer. Dermed indskrænkes de grundlæggende friheder, hvilket har en direkte virkning på, hvordan det indre marked fungerer.
- (4) Disse hindringer for handel inden for Unionen vil sandsynligvis blive mere udpræget i fremtiden, når der udvikles flere nationale og proprietære standarder, der ikke er interoperable, og når anvendelsen af elektroniske fakturaer inden for offentlige indkøb bliver mere almindelig eller gøres obligatorisk i medlemsstaterne.

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

- (5) Handelshindringer, der skyldes flere parallelle retlige krav og tekniske standarder i forbindelse med elektronisk fakturering og manglen på interoperabilitet, bør fjernes eller reduceres. For at opnå dette mål bør der udvikles en fælles europæisk standard for den semantiske datamodel til en elektronisk kernefaktura.
- (6) Kommissionen bør anvende de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering³ for at anmode den relevante europæiske standardiseringsorganisation om at udarbejde en europæisk standard for den semantiske datamodel til en elektronisk kernefaktura. Kommissionen bør i sin anmodning til den relevante europæiske standardiseringsorganisation kræve, at en sådan europæisk standard er teknologisk neutral for at undgå konkurrenceforvridninger. Eftersom elektroniske fakturaer kan indeholde personoplysninger, bør Kommissionen også kræve, at en sådan europæisk standard garanterer beskyttelsen af personoplysninger i henhold til direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.⁴ Ud over disse mindstekrav bør Kommissionen i sin anmodning til den relevante europæiske standardiseringsorganisation fastlægge yderligere krav til indholdet af en sådan europæisk standard og en frist for dens vedtagelse.
- (7) Den europæiske standard for den semantiske datamodel til kernefakturaen bør bygge på eksisterende specifikationer, herunder især de specifikationer, der er udviklet af europæiske eller internationale organisationer, som f.eks. CEN (CWA 16356 og CWA 16562), ISO (finansiel faktura baseret på ISO 20022 om metoder), og UN/CEFACT (CII v. 2.0). Der bør ikke kræves elektroniske underskrifter. En sådan europæisk standard bør definere semantiske dataelementer, der især henviser til supplerende data om sælger og køber, procesidentifikatorer, fakturakendetegn og -specifikationer, leveringsoplysninger, betalingsoplysninger og -vilkår. Den bør også være kompatibel med eksisterende standarder for betaling for at kunne gøre det muligt at foretage automatisk behandling af betalinger.
- (8) Hvis den europæiske standard som udarbejdet af den relevante europæiske standardiseringsorganisation opfylder kravene i Kommissionens anmodning, offentliggør Kommissionen henvisningerne til en sådan europæisk standard i *Den Europæiske Unions tidende*.
- (9) De ordregivende myndigheder og ordregivende enheder bør ikke afvise at modtage elektroniske fakturaer, som opfylder en sådan fælles europæisk standard, med henvisning til at de ikke opfylder andre tekniske krav (f.eks. nationale eller sektorspecifikke krav).
- (10) Dette direktiv bør gælde for elektroniske fakturaer, der er modtaget af ordregivende myndigheder og ordregivende enheder, og som er udstedt som følge af en gennemførelse af kontrakter, der er tildelt i henhold til direktiv [der afløser Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter⁵], direktiv [der afløser Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og

³ EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12.

⁴ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁵ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 14.

energiforsyning, transport samt posttjenester^{6]} eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet, og om ændring af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF⁷.

- (11) Målet med interoperabilitet er at sikre, at oplysninger kan forelægges og behandles på en ensartet måde i de forskellige forretningssystemer, uanset deres teknologi, anvendelse eller platform. Fuld interoperabilitet omfatter evnen til at kunne arbejde sammen med hensyn til indhold (semantik), format (syntaks) og videreformidling. Semantisk interoperabilitet indebærer, at den nøjagtige betydning af de udvekslede oplysninger bevares og forstås på utvetydig vis uafhængigt af den fysiske præsentations- eller formidlingsform.
- (12) Ved at sikre en semantisk interoperabilitet og forbedre retssikkerheden vil dette direktiv også fremme indførelsen af elektronisk fakturering inden for offentlige indkøb og derved gøre det muligt for medlemsstaterne, de ordregivende myndigheder, de ordregivende enheder og de erhvervsdrivende at opnå betydelige fordele med hensyn til besparelser, miljømæssig indvirkning og en reduktion af den administrative byrde.
- (13) Det Europæiske Råd anførte i sine konklusioner den 28. og 29. juni 2012, at der bør gives prioritet til foranstaltninger, der sigter mod en yderligere udvikling af tværnational onlinehandel, herunder en lettelse af overgangen til elektronisk fakturering.
- (14) I sin beslutning af 20. april 2012 henviste Europa-Parlamentet til den markedsfragmentation, der skyldes nationale bestemmelser om elektronisk fakturering, understregede de væsentlige fordele, som elektronisk fakturering medfører, og fremhævede betydningen af retssikkerhed, et klart teknisk miljø og åbne og interoperable løsninger for elektronisk fakturering, der bygger på fælles retlige krav, forretningsprocesser og tekniske standarder. Af disse grunde opfordrede Europa-Parlamentet til at gøre elektronisk fakturering i forbindelse med offentlige indkøb obligatorisk senest i 2016.
- (15) Det europæiske multistakeholderforum for elektronisk fakturering (e-fakturering), der blev etableret ved Kommissionens afgørelse af 2. november 2010⁸ vedtog en henstilling om interoperabilitet i forbindelse med elektronisk fakturering ved at anvende en semantisk datamodel i [måned] 2013.
- (16) Da de ordregivende myndigheder og ordregivende enheder vil kunne godkende elektroniske fakturaer, som opfylder standarder ud over den fælles europæiske standard, og fakturaer i papirform, medmindre der findes andre bestemmelser i national lovgivning, indføres der ikke ved dette direktiv yderligere omkostninger eller byrder over for virksomheder, herunder mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder i henhold til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder⁹.
- (17) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem¹⁰ indeholder allerede bestemmelser om elektronisk fakturering. Det bør sikres,

⁶ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 1.

⁷ EUT L 216 af 20.8.2009, s. 76

⁸ EUT C 326 af 3.12.2010, s. 13.

⁹ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

¹⁰ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

at betingelserne for udstedelse og godkendelse af elektroniske fakturaer til momsformål forbliver uberørt af bestemmelserne i nærværende direktiv.

- (18) For at give de ordregivende myndigheder og de ordregivende enheder mulighed for at træffe de tekniske foranstaltninger efter indførelsen af den europæiske standard, som er nødvendige for at overholde bestemmelserne i dette direktiv, er det berettiget med en gennemførelsesfrist på 48 måneder.
- (19) Målene med hensyn til at fjerne markeds- og handelshindringer, der er en følge af de forskellige nationale bestemmelser og standarder, og sikre interoperabiliteten kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre opnås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (20) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter¹¹ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1 *Anvendelsesområde*

Dette direktiv finder anvendelse på elektroniske fakturaer, der er udstedt som følge af opfyldelse af kontrakter, der er tildelt i overensstemmelse med direktiv [der afløser direktiv 2004/18/EF], direktiv [der afløser direktiv 2004/17/EF] eller direktiv 2009/81/EF.

Artikel 2 *Definitioner*

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "elektronisk faktura": en faktura, der er udstedt og modtaget i et elektronisk format
- 2) "semantisk datamodel": et struktureret og logisk indbyrdes forbundet sæt termer og betydninger, der specificerer det udvekslede indhold i de elektroniske fakturaer
- 3) "elektronisk kernefaktura": en undergruppe af oplysninger i en elektronisk faktura, der er vigtige for at sikre den tværnationale interoperabilitet, herunder de nødvendige oplysninger, der sikrer overholdelsen af lovbestemmelserne
- 4) "ordregivende myndigheder": ordregivende myndigheder, jf. artikel [2] i direktiv [der afløser 2004/18/EF]
- 5) "ordregivende enheder": ordregivende enheder, jf. artikel [4] i direktiv [der afløser 2004/17/EF]
- 6) "europæisk standard": en europæisk standard, jf. artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) nr. 1025/2012.

¹¹ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

Artikel 3
Udarbejdelse af en europæisk standard

1. Kommissionen anmoder den relevante europæiske standardiseringsorganisation om at udarbejde en europæisk standard for den semantiske datamodel til kernefakturaen.
Kommissionen kræver, at den europæiske standard for den semantiske datamodel til kernefakturaen er teknologisk neutral og garanterer beskyttelse af personoplysninger i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF.
Anmodningen vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 10, stk. 1) - 5), i forordning (EU) nr. 1025/2012.
2. Hvis den europæiske standard, der er blevet udarbejdet efter den i stk. 1 omhandlede anmodning, opfylder kravene deri, offentliggør Kommissionen henvisningen til en sådan europæisk standard i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4
Elektroniske fakturer, der er i overensstemmelse med den europæiske standard

Medlemsstater sikrer, at de ordregivende myndigheder og ordregivende enheder ikke afviser at modtage elektroniske fakturaer, som er i overensstemmelse med den europæiske standard, hvis reference er blevet offentliggjort i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2.

Artikel 5
Direktiv 2006/112/EF

Dette direktiv berører ikke bestemmelserne i direktiv 2006/112/EF.

Artikel 6
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest 48 måneder efter ikrafttrædelsen. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.
Lovene og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 7
Revision

Kommissionen undersøger, hvordan dette direktiv påvirker det indre marked, og hvordan elektronisk fakturering indføres inden for offentlige indkøb, og aflægger rapport herom til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 30. juni 2023. Om nødvendigt ledsages rapporten af et forslag til en retsakt.

Artikel 8
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 9
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand